

Preporučamo se dopisi ne tiskaju. Prijepetana se pisma tiskaju po 5 sv. svaki redak. Oglasi od 6 redaka stoje 60 nč., za svaki redak više 5 nč.; ili u slučaju opetovanja uz pogodbe sa upravom. Novci se štiju pošlarskom naplatom (na-egno postale) na administraciju „Naše Sloge“ Ime, prezime i naj-bližu poštu valja točno označiti.

Konca list nedodje na vrijeme, saka to javi odpravnitvu u otvoren pismu, za koje se ne plaća poštarina, ako se izvana napiše: „Reklamacija“.

NAŠA SLOGA

Poučni, gospodarski i politički list.

„Slagom rastu male stvari, a nesloga sve pokvari“. Nar. Pos.

Izlazi svakog četvrtka na cieleom arku.

Dopisi se neručaju ako se i netiskaju.

Neklijegovani listovi se neprimaju. Predplata s poštarinom stoji 5 for., za seljake 3 for. na godinu. Razmjerno for. 2¹/₂, i 1 za pol godine. Izvan carevine više poštarina.

Na malo jedan broj 5 novč.

Uredništvo i administracija nalazi se u Via Caritatis br. 25

Poziv na predplatu.

Ovim mjesecom počela je predplata na „Našu Slogu“ za godinu 1890. Tom prilikom pozivljemo sve naše čitatelje, da se iznova i na vrijeme na naš list predplate, da tako uzmo-gneme već na početku godine znati na čemu smo.

Sve one, koji nisu još do sada s nami poravnali svoga računa, molimo najozbiljnije, da to čim prije učiniti izvole.

Ufamo se, da će nam ostati vjerni svi dosadašnji predplatnici, koji su nas u našem tezkom poduzeću svojski podpirali. Oni, koji nisu voljni tačno lista plaćati, neka nam to odmah jave, da njim list obustavimo, da tako nebuđe kasnije neprilika nam ni njim.

„Naša Sloga“ stoji na godinu za imućnije for. 5 a za seljake for. 2. Na pol godine polovicu gornjih cijena.

Izpod ove cijene nemožemo dati nikomu lista. Tko je više zasnoao izn-platem neće više dobiti lista.

Uprava „Naše Sloge“.

Pogled po svijetu.

Trst, dne 22. januara 1890.

Austro-Ugarska: Mnogo je veselja u Izraelu, jer da su se izmirili Česi i Njemci kraljevine Češke. Na koncu dogovora zahvalio se je glavom ministar-predsjednik grof Taaffe prvakom obiju strana i izkazao svoje veselje rad pomirbe.

Nezna se još točno, što su utanačili za jednu, što li za drugu stranu, ni kako je prvak njemačke stranke, Plener, očitovao, reč bi, da su Njemci zadovoljni i da se nadaju mnogim zakonom i naredbama u njihovu korist. Tako bi moglo biti da i u sabor česki stupe zastupnici njemačkoga puka te kraljevine, koji se već od više vremena drže daleko od sabora. A taj sabor otvara se, baš danas na nekoliko dana. Talijanska poslovice kaže: ako budu ruže, procvasti će. Naša je mi-

sao ova: Glave su se možda izmirile, ali sva uda, to jest, puk česki i njemački teško će na to pristati.

Ako puk njemački nealuzi pravke, pak nepristane na dogovorenu pomirbu, onda se je izgrao Plener; ako li ne pristane na pomirbu puk česki, onda će Njemci žešte udariti po Taaffu, pak bi on mogao gubitkom ministarske stolice platiti neuspjeh.

Dne 3. februara sastati će se opeta carevinsko vijeće, to je veliki državni sabor, u Beču, pak će se po držanju raznih stranaka znati na čemu smo.

Ugarski ministar trgovine naručio je parobrodarskom društvu „Adrija“, na Rieci, neka prouči bi li se dalo svezati dobro u trgovinu sa parobrodi poglavita pristanišća po Italiji i nešto grčkih strana, jer bi onda povećali broj parobroda, te bi na rieci nastao neki mali Lloyd. Dobra jim sreća!

Gradsko vijeće u Trstu, ujedno zemaljski sabor za Trst s okolicom, odlučilo je ovih dana, da ima občeta dati prenesti ostanke pjesnika Josipa Revere, rodom tršćanina, koj je umro pred par mjeseci u Rimu, a bio je oduševljen Talijan; nadalje, da mu se ima postaviti spomen-ploča. Pa kako je o. kr. namjestništvo već prije zabranilo prenos tih kostih u Trst, tako je gradsko vijeće odlučilo, da občeta ima učiniti utok proti toj odredbi.

Kako se vidi dalje nesimijemo govoriti. Kako tko prostre, onako i spava.

Njemačka: Pripravljaju se tamo za izbore u sabor. Tri se poglavite stranke bore, a među od dviju tih stranaka složeni su u stranku pod imenom kartel, poglavito, da odole socialistom i strogim katolikom. Čudno se čini, da se je, kako pišu novine, umješala u izbornu borbu sama kruna nekim očitovanjem njemačkoga cesara u prilog kartela; jer nije običaj, da se vladari umješaju ravno u takove poslove.

Rusija: Prigodom starovjerske

nove godine, da je car ruski očitovao zadovoljstvom kako se njegova država krepi i jača, te da je izjavio želju, da će biti mir u Europi takodjer ove godine.

Italija: Umro je ovih dana u Turinu princip Amedeo, brat kralja Umberta. Ulovila ga se je ova nesretna pošast, influenza, što je obašlaskoro čitavu Europu, pak su mu se upalila pluća i u malo dana pogibe u muževnoj dobi od 45 godina.

Bio je tek pred niti dvie godine po drugi put oženjen. U vojsci je služio kao vrhovni zapovjednik konjice. Pred 20 godina bili su ga Španjolci izabrali za kralja, ali nakon malo mjeseci kraljevanja, videč, da je jaka stranka za republiku, nije htio činiti narodu neprilike, te se je odrekao krunu dobrovoljno i povratio kući.

Hvale ga, da je bio valjan čovjek. Sveti Otac poslao mu je na smrtnu uru svoj blagoslov. Zali ga cijela Italija, a i svi vladarski dvori da su poslali svoje sažalnice kralju Umbertu.

Sveti Otac proglasio je ovih dana novu encikliku, to jest, pismo za cijeli svijet. Uči narode, da nije grieh ljubiti svoju domovinu i raditi za nju, nego opominje, da samo dobar katolik može biti ujedno dobar rodoljub. Zakon naravi uči toliko ljubiti svoju domovinu, da i život daš za nju u potrebi. Ali kadgod je zakon svjetovni protivan zakonu vjere, tada uvijek treba pokoriti se prije Bogu, nego li ljudem. Dužnost kršćana jest nastojeti da vladatelji budu dobri kršćani. Ovaj papa, Lav XIII. slovi svietom za vrlo mudru glavu i za krepostna čovjeka.

Talijanska vlada predložila je saboru zakon, da se zaklada dobročinstva oduzmu upravi crkvenoj i podlože upravi svjetovne vlasti.

Katolici se tomu opiru i imaju pravo.

Portugal i Španjolska: Portugal morao je popustiti zahtjevom Inglezke u razpri o posjedih Afrikan-skih. Sila Boga nemoli, Inglez je jak

na moru, te se ne šali. Ali naći će se po vremenu tkogod, koj bi Inglezkoj mogao reći: dosta je te sile, i onda će biti jao i pomagaj na oba kraja.

I u Španjolskoj i u Portugalu promienili su se ovih dana ministarstva. Mladi španjolski kralj, nekako diete, za koje vlada majka kraljica Kristina, bio je opasno obolio, a sada javljaju, da posve ozdravlja.

Iz carevinskoga vijeća.

Sjednica od 17. decembra 1890.

Razpravljalo se §. 8. ponu: koga pravilnik, koj glasi, da se od 1. odara male obalne plovitbe zahtjeva doba od barem 30 godina, i trogodišnja vježba za jedrenjeh. Manjina odbora i naš zastupnik dr. Vitezić žele, da za usposobljenje treba takodjer neki mali praktični izpit.

U tom poslu govorio je dr. Vitezić ovo (po stenografičnom zapisniku): Prije svega utvrđujem zadovoljstvom, da je gospodin neposredni predgovornik (dr. Weeber) potvrdio, što sam ja naveo u mojem intervanju govoru, da sam naime početnik toga predloga (o ispitih). Što sam porabio besjedu plagiat, to je bilo više kao od šale i nisam mislio tim objediti manjinu kakovim nepravednim činom.

U stvari samoj opažam, da sam u načelu sa predlogom manjine, jer sam i sam takov predlog postavio; ali kako je i u samom odboru i u ovoj visokoj kući vrst i način usposobljenja točno izražen, to želim, da i ovaj predlog manjine bude u tom obliku stilažan:

Predlog manjine glasi: „e) da je dovoljan izpit položio za brodarka male obalne plovitbe“.

Mislim, da će manjina biti sporazumna, ako predložim sljedeću stilizaciju. „e) da je uspješno položio izpit za brodarka male obalne plovitbe“.

Tako će i ta ostavka biti suglasna sa onimi, koje smo odlučili u §§ 7, 9, 10, 11 i 12.

Što se tiče potrebe dokaza usposobljenja, posve sam sporazumam s onim što je govorio gosp. neposredni predgovornik, pak buduć se je u ovoj visokoj kući o tom već mnogo govorilo, mislim da nemoram reći drugo.

Ipak za slučaj, da ne bude primljen predlog manjine, slabodan sam postaviti

PODLISTAK.

Poštenjak.

(Critica iz gradskog života).

„Veselo! Danas ćemo se malko razigrati; šta treba da uvijek radimo! Nek počiva nakovalno i ključivo bar na tustih četvrtak“. Tako govoraše kovač Jure svom pomoćniku. — „Svakako je bolje gledat krabulje pred gradom“. — „A ti Meta“, stupiv k snejedu u radionicu tik svoje, „zar nećeš jošte zatvoriti kovačije?“

„Šta je zapovjedani blagdan?“

„Nije, ali dobro stoji, da se čovjek malko procveseli“.

„Toga ne mogu razumjeti. Ta hvala Bogu dosta se procveselim i nedjeljom; a opet treba mi dovršiti posao, jer sam već tako obećao i dokle imam radnje, ne ću lienarit“.

„Da! Nećes poč vidit niti jedne krabulje?“

„Ta i ovuda će one prolaziti, pa napokon to su bedastoče, za koje pametan čovjek niti najmanje ne mari. Meni je

drago vidjeti čovjeka u lice, pak i onda, kad se šali“.

„O gledajte mudraca, govori kao iz knjige! Pred koju godinu bili smo skupa naučnici, ali onda nisi tako mislio, dragi brate“.

„Bolje opametiti se ikad, nego nikad. Meni kao mužu, kojim ima običaj, dolikuje, da budem razboran i skrban“.

„A zar se ja ne brinem za svoju obitelj, kako dolikuje mužu?“

„Toga ne velim, ali gledaj! Obojica bili smo naučnici sa istom plaćom; zatim počesmo istodobno ijerati zanat svaki na svoju ruku. Sada isisi ti samo jednogga djelića (pomoćnika), a ja imam četiri. Imam i veća obitelj od tvoje, obakrbljujem ju pristojno i dotječe mi, hvala Bogu uvijek štogod viška“.

„Što ćeš, da ti rečem? Ti si sretniji od mene. Dobivaš naručbina svaki dan svo to više“.

„To ti je s toga, dragi moj prijatelju, što ja, izazam nedjelje i blagdane uvijek radim. Ne dolazim već u ona njeđanja društva, gdje se ništa drugo ne čini već pijančuje, troši teško zaslužen novac, gdje

se vriedja Boga i očito sablaznjuje ljude. Opametih se. Pa dragi Jure, već smo i dobni; bolje je bit u radionici čim dalje, bolje za dušu i za tielo“.

„A šta ćeš držat cijeli dan u kovačnici te tvoje mladice?“

„Ja ih ne silim. Ako hoće mogu i pustit djelo“.

„Mladici se zadovoljno smješili izpod brka, veselo radili, a njetko je bogme primjetio“.

„Svakako ću radje slušati svoga gospodar. Bolje je pomietti jednu liepu forinčicu svojoj kcazi, nego li vidit makar stočinu krabulja“. — „Znaš, kako je?“

„Opet će Jure: „Idem pred grad, čeka me žena. — O gledaj, gledaj esmo moga Peral kako se liepo okrabuljao. Što ti se čini? Ej deljivo, poznam te? Reci majci, da dolazim. — S Bogom Mate, dobru zabavu želim!“

„S Bogom! — Ala dječki, danas će nam rad doniet dvostruku zaslužbu. — Biedni Jure, baš hoće, da se upropasti, nego najgore još je to, da i svoga sina već pričuvaa lienosti“.

Na ulici se nije čulo drugo do uda-

ranja batiča, šum mjeha kovača Meta i njegova družine.

Uru zatim doleti sa svom hitajom jedan sluga njekog trgovca tražeč majstora Juru, nu nadje zatvorenu radionicu.

„Htjedoh govoriti sa majstorom Juron“, reče isti Matu, „traži ga moj gospodar, ali danas reč bi, da je pošao zabavlat se; njegovu škoda! Dodjite vi, majstora Mate, u vas imam povjerenja. Moj gospodar želi prenačinit njekeje ključeve. Ako imate vremena, uzмите orudje, pa odmah podjite samnom, jer je stvar prešana“.

„Hvala liepa; ne želim uzeti to djelo iz rukuh mog prijatelja. Znam kamo je pošao; poslat ću ga tražit“.

„Ne, dragi moj! Gospodar ne može čekati; već sutra odlazi. Ako vaš drug za jedan put izgubi djelo, neće bit velikoga zla. Ta mogao je ostati u kovačiji. Ako, podjete, ugodit ćete mi — a nećete li — potražiti ću drugog“.

„Kad je tako, evto me s vani. Radit ću za Juru“.

„Dobro. Samo uzмите valjano orudje, jer su ključanice veoma izkrvate“.

još jedan eventualni predlog o tom, da za ladje do 20 tonelada zahtjevi za brodara budu kako jesu u § 8, a da se barem za brodare ladja od preko 20 tonelada, za takozvane trabakule i tramice, koji su ipak veći i nadalje putuju, zahtjeva bud kakov dokaz sposobnosti.

Taj moj eventualni predlog ide dakle za tim, da se mjesto poslednje stavke predloga odborova, postavi ovo: (čita)

„Od brodara ladje koja ima preko 20 tonelada zahtjeva se ipak, da s uspjehom položi izpit brodara male obalne plovitbe, a za vođenje parobroda te vrsti zahtjeva se svojstva barem brodara velike obalne plovitbe“.

Kako rekoh ti brodovi putuju na daleko, pak je naravski vrlo pogibeljno, ako se dopušta takova duga putovanja ljudem od kojih se nezahtjeva niti da znaju čitati i pisati, pa bez ikakova izpita.

Preporučam od svoje strane visokoj knji najtoplije, da prihvati takodjer resoluciju, koja se ovim povodom predlaže (naime o malih naučičkih školah).

Već pred više godina silio sam na to, da se u Primorju i u Dalmaciji na sgodnih mjestih u pučkih skolah podučaje temeljna načela nauke.

Bio sam kod visokoga ministarstva za bogoslovje i nauke, te mi se je jur pred 7 ili 8 godina obećalo, da će se u Boski na otoku Krku, gdje je skoro cijelo pučanstvo mornar, podignuti takova mala naučička škola.

Na žalost, to se do sada nije obistinilo. Što ja znam, samo je u Silbi takova škola. Trošak je vrlo malen. Kad se za sve druge poznate poduze obrtne škole, bilo bi posve potrebno, da se skrbi za tako značajan zanat kao što je mornarski. Ako dakle visoka kuća prihvati resoluciju, preporučam visokomu ministarstvu za bogoslovje i nauke, da ta resolucija nebude mrtvo slovo, nego da se u istinu izvede.

(Slijediti će.)

Luca i Mara.

Luca. Mara, ča se je ono kurical čera tvoj Frantula?

Mara. Sagamantal je, Luca moja draga, kot nor, pak da bi zaš, leh da mu na komune nisu još platili, ča je ono lane jedan dan bešli.

Luca. Reci mu, Mara, da još neki tako beži za puno komuni, i za tvojga Frantina skupa s njimi, pa ga pitaj je l' on od svoje strani platiš temu nekemu, no jenu, leh onulike lanjske žurnadi.

Mara. A kemu to, no!

Luca. Onemu. Mara moja, ki kartu i tintu kupuju i ki slova sklada, pak „Naše Slova“ štampa za seh nas, da nebudemo već zapučeni, kako smo bili.

„Drago bi mi bilo ugodit vam, ako pak ne budem mogao, četo tražit drugoga“.

„Tako govore postenjaci; ali su obično najbolji oni radnici, koji se ne hvestaju“.

„Hajdemo dakle! Dječki radite! Vratit ču se dokora“.

Majstor Mate živo se poprimi posla; radio je do kazno u noć, a gospodin trgovac bijaše posvema zadovoljan e njegovim djelom, tako, da mu je ponudio jedan dukat. Dao bi mu bio još i drugih radnja mjesto Juru, ali on reče: „Oprostite, meni savjest neda; nebih latio nikomu uzeti kruha. Ako vas Jure nije danas mogao poslužiti, budite uvjereni, da se to u budućede neće više dogoditi“.

„Imate pravo. Mili mi se vaše poštenje. Ali je ovdje njeki tudjinac, koji traži valjana kovača, da mu povjeri mnogo naručbina. Preporučit ču mu vas, pošto sam stalan, da četa ga dobro poslužiti“.

„Učinit ču, što budem bolje mogao. Hvalim lepo!“

Slijedećeg dana, kad majstor Mate otvorit svoju kovadžiju, podje k susjedu Juru, koji je još bio pospan i sarti što od pila, što od nesаница. „Kako je? Kako si se zavrhljao?“

Pak kuliko je naših Kraisa i Jurin, ki Sloze za vas lanjski trošak nisu još ni solčina poslali.

Mara. Tako bi i nan reč, da bi nan brageši obuč, kada su muži tak zve babe!

Luca. Je l' se ča jadila Kacalica, da smo se od nje pogovarale va Sloze?

Mara. Zlodeja se je ona jadila, još je rekla, da i onu velu gospu stavimo va Slozu, zač da nijena onako lepo hervaski negovori kako ona, e na nju nebogou staru da se jadi, da je Hervatinka.

Luca. Bog ju videt, neka reče, da je ilirka, samo neka or naš materin zajnik pod nogi ne meče. Ter smo nekuda pripivali, da još Hervaska ni propala, i da mi smo bratja ilirska, tako to je bilo se jeno.

Mara. A je, Luca moja, leh neken ljuden to ti ne gre za glavu. A to ti je ovako: Nekada an ovuda bivali ilirci, ma ta svet oij govoril našega zajnika. Pak pntle da su naši stariji prihli va ovi kraji. Dunko ako ti pridese bivati va jenu kuću, ka se j' prozvala Beličeva i od ke je rod izumerl, a ti se pišeš Crničeva, ti si vavak ona ista, al ti reku, da si Beličeva, ate Crničeva. Tako i mi; al nam reku da smo bratja ilirska, al da smo bratja Hervaska, pridemo na svo jeno.

Luca. Tako zaš neki vole reč da smo ilirci, leh da smo Hervati.

Mara. Zač od ilirci već ni njenega živvega, pak nemore pitat svoje pravice, a mi ki hervaski gorovimo i ki smo živi, imamo pravo pitat, da sve čagod bude drugačije. Viš zato nete neki rado, da smo Hervati!

Luca. Ta zlodej bi znal bit, zaš je jur moj Jurina neč tako mljaskal.

Mara. Luca Bog!

Luca. Bog Mara, Bog. Pozdravi Kacalica i onu gospu i neka se niš nejadve jena na drugu, svi smo po Bogu bratja!

Mara. Luca Bog!

Luca. Bog Mara, Bog. Pozdravi Kacalica i onu gospu i neka se niš nejadve jena na drugu, svi smo po Bogu bratja!

Mara. Luca Bog!

Luca. Bog Mara, Bog. Pozdravi Kacalica i onu gospu i neka se niš nejadve jena na drugu, svi smo po Bogu bratja!

Mara. Luca Bog!

Luca. Bog Mara, Bog. Pozdravi Kacalica i onu gospu i neka se niš nejadve jena na drugu, svi smo po Bogu bratja!

Mara. Luca Bog!

Luca. Bog Mara, Bog. Pozdravi Kacalica i onu gospu i neka se niš nejadve jena na drugu, svi smo po Bogu bratja!

Mara. Luca Bog!

Luca. Bog Mara, Bog. Pozdravi Kacalica i onu gospu i neka se niš nejadve jena na drugu, svi smo po Bogu bratja!

Mara. Luca Bog!

Luca. Bog Mara, Bog. Pozdravi Kacalica i onu gospu i neka se niš nejadve jena na drugu, svi smo po Bogu bratja!

Mara. Luca Bog!

Luca. Bog Mara, Bog. Pozdravi Kacalica i onu gospu i neka se niš nejadve jena na drugu, svi smo po Bogu bratja!

Mara. Luca Bog!

Luca. Bog Mara, Bog. Pozdravi Kacalica i onu gospu i neka se niš nejadve jena na drugu, svi smo po Bogu bratja!

Mara. Luca Bog!

Luca. Bog Mara, Bog. Pozdravi Kacalica i onu gospu i neka se niš nejadve jena na drugu, svi smo po Bogu bratja!

Mara. Luca Bog!

Luca. Bog Mara, Bog. Pozdravi Kacalica i onu gospu i neka se niš nejadve jena na drugu, svi smo po Bogu bratja!

Mara. Luca Bog!

Luca. Bog Mara, Bog. Pozdravi Kacalica i onu gospu i neka se niš nejadve jena na drugu, svi smo po Bogu bratja!

Mara. Luca Bog!

Luca. Bog Mara, Bog. Pozdravi Kacalica i onu gospu i neka se niš nejadve jena na drugu, svi smo po Bogu bratja!

Mara. Luca Bog!

Luca. Bog Mara, Bog. Pozdravi Kacalica i onu gospu i neka se niš nejadve jena na drugu, svi smo po Bogu bratja!

Mara. Luca Bog!

Luca. Bog Mara, Bog. Pozdravi Kacalica i onu gospu i neka se niš nejadve jena na drugu, svi smo po Bogu bratja!

Mara. Luca Bog!

Luca. Bog Mara, Bog. Pozdravi Kacalica i onu gospu i neka se niš nejadve jena na drugu, svi smo po Bogu bratja!

Mara. Luca Bog!

Luca. Bog Mara, Bog. Pozdravi Kacalica i onu gospu i neka se niš nejadve jena na drugu, svi smo po Bogu bratja!

Mara. Luca Bog!

Zamjetih vreću, začuh svieta baku, Na smjeli u svijet korak se odlučih, I veselo na podrtar dah ti ruku.

Mnich: svjctake mi se slasti otvaraju. — O puste slasti, tek da gorke niste: — Ti tad si, brate, ostó u očaju, Al' za to pjevati: slava tebi, Christe!

O pjevaj Christe! ta on ti je sam U srcu nišog svecenički plam!

Svemoguća nu vjera ti uguši Zemaljskih slasti želju tu u duši. Pobjedio si; pobjedu ti čitam Na vedrom čelu — i dalje ne pitam.

Stan', pobratimo! u trom oka vrije Ko biser-suzi; budi radoštaica!

Ti tebi danas žarko sunce sijje, A s Christovoga božanskoga lica. Bud aretan! — kad ti kušuju dođu dani, Ko dosle utraj, te se ne prepani!

U srcu tvom pjesama vrije česma, Nek u tih danih iz nje nikne pjesma; Ta tješi viokom kad su jadi stisli: Ko pjesme pjeva, onaj xlo ne misli.

Poj' pjesme vjeri, jer je vjera prava Kud slavnija nu svega svieta slava; Jer ona ti je zakon svega svieta, Jer ona ti je pravodna i sveta.

Otvorjati pjesmom dom si i junake, U borbi za nj što dopanuli rake; Žigósi pjesmom dušmanske mu tlake, I bit ćeš sretan, bit ćeš sviesti lake.

Jer zna da bit će, što od teba želi, Brat žrtvi trojaj pjesmom se veseli.

A. A.

Različite viesti.

Knez-Nadbiškup Bečki. Vrhovni vojni svećenik dr. Anton Gruscha, apostolski vikar, imenovan je bečkim knez-nadbiškupom.

† Dr. Josip Horvat. Iz Karlova stiče nam tužna viest, da je jučer preminuo dr. Josip Horvat, umir. štopski lečnik. Viest ova gorke će razutižiti mnogobrojne prijatelje i znance pokojnikove u Hrvatskoj i Bosni, medju građanstvom i vojničtvom, tim više, što je pokojnik bio još u podpunoj muževnoj snazi, uvijek čit i veselo. Prije svoga umirovljenja služio je dr. Horvat u Plevlju kao šef saniteta, te se je koncem godine 1888 stalno nastanio u Karlovcu, gdje je još iz krajiške dobe kao lečnik stunjeko pukovnije, ostao u liepoj uspomeni. Već onda bijaše Karlovcu njemu, a on Karlovcu tako omilio da se je zavjerio, čim se nadje prilika, da će se u Karlovcu nastaniti, u Karlovcu živiti i umrijeti. Dr. Horvat bio je požrtvovan lečnik i prijatelj bolesnu i zdravu, ubogu i bogatu jednako. Dr. Horvat bio je podupiratelj svakoga narodnoga kulturnoga podhvata. Nikad nije zatajio svoga hrvatskoga osjećaja, te je dokazao, da čovjek, koji je na svom mjestu, može biti i dobar zvanličnik i dobar Hrvat. Pokoj mu duši! Tako „Obzor“ od 20. o. mj. A. mi se pridružujemo šaliti tako vratna rodoljuba, i od mnogo godina požrtvova podupiratelja našega lista.

† Mate Rošić. Pišu nam iz Bakra: Umro je dne 15. o. mj. Mate Rošić trgovac i posjednik u Skrljavu, u 38. godini svoje dobe; dne 17. ukopasmo ga na župnom groblju u Kukuljanovu. Marljiv trgovac, bio je pokojnik uzor domorođca, sina i prijatelja. Sprovod je bio veličanstven, kakova se od davna ne pamti u ovih krajevih. Zastupano je bilo pučanstvo Bakra, Krasice, Hreljina i Drage. Ganutljivi govor izrekao je u crkvi preč. gospodin župnik Pobor, a na groblju govorio je gosp. Trobar pravnik iz Bakra. Pjevačko društvo Sklad izpjevao je tužaljku. Tako nam je eto nestalo jednoga od boljih. Rošiću Mate, razvijeni nada tvojim preranim grobom, kličemo da Ti bude lahka hrvatska zemljica, koja Te krije, a prijateljem i raztuženoj obitelji želimo da se utješi okrepnimi naukami naše svete vjere.

Trčanski „Sokol“ priredjuje u nedjelju dne 26. o. mj. u redutnoj dvorani kazališta „Politeama Rossetti“ godišnji veliki ples. Usluznina je odmjerenava okvo: članovi u družtvenoj obleki prosti au ulaznina. Članovi u civilnoj obleki plaćaju jur. I ulaznina, e nečlanovi koji su na taj ples pozvani plaćaju jur. 1.50. Početak je u 9 sati u večer. Plesovi „Sokola“ su obično najljepši u Tratu, a mislimo, da neće ni ovaj zaostati za onimi prošlih godinah.

Nezreca na mora. Prošli utorka parobrod „Adriana“ upućen iz Pule za Trst, nakon malo puta morao je stati rad nekog kvara na stroju. Zavrnuo ga je natrag u Pula drugi parobrod „Aida“.

„Aida“ prosljedila je put prema Tratu, ali baš kad je bila na vidiku gradu Rovinju, dogodit se u jedan mah grozna nezreca. Mladič kod stroja, Petar Spangher,

Pirano od 17 godina, čisteš štopom razne dijelove stroja ili makine, uhitio se je odlom o makina i u tili čas od njezga nije bilo nego kup kostih i komadah mesa. Bilo je pobrat tako izručene ostanke nesretnika u vreću i predati jih sudu u Rovinju, gdje je odmah dakako sastavljen zapisnik o činu. Neku dobu po podne, kad je parobrod dolazio u Trst, sakupila se je silna množina ljudstva, ali dakako nije mogla vidjeti što je htjela.

Maša c. kr. pošte. Ovih dana vraćen nam je omotak našega lista sa pitanjem wo (gdje?) Maša se je adresa glasila: Gosp. N. N. Malo Grablje, Oto k Hvar, Dalmacija. Mislimo, da se nemoje bistrije pisati i kao građani, koji stoje pod zakonom i plaćaju porez od svoga poduzeća, pitamo od slavnog razvrateljstva pošte, da takovim nepodobšinam jednom već stane na put.

Hrvatska čitaonica. U Kastru priredjuje u nedjelju dne 26. januara t. g. u vlastitih prostorijah „Narodnoga Doma“ zabavu sa slijedećim rasporedom: 1. „Slavjanka“, mješani zbor od Carlija. 2. Deklamacija. 3. „Bog se smiluj“, vesela igra u jednom činu u kastavskom narječju. 4. „Predobri Bože“, nova istarska himna, uglazbio Matko Brajša. 5. Tombola. 6. Ples. — Glasba, sekatek riečke gradbonske glazbe.

Hrvatska čitaonica „Bratimstvo“ u Votoskom priredila je u sriedu dne 22. t. m. u prostorijah društva „Zoro“ u Opatici zabavu slijedećim programom: 1. Putoik, deklamacija. 2. Tombola. 3. Ples. Glasba pukovnije grfa Jelacića br. 79.

Pazin-Pro Patria. Silne priprave mili Bože. Mnogobrojni oglasi, obneme, obećanja. Na 12. januara godine Gospodinove, zasije narodi, da će u Pazinu biti ples Pro Patrie, i za tim plesom s Bogom Vam Hrvatom za vrjek. Izbrisani ste sa lica zemlje.

Peskočin i ja do tamo, da se pokazem, kako sam odjereva u zamamno ruho, i dobijem, kao najljepša, barem jednu od onih silnih obećanih nagrada.

Kada tamo, pleše se kao svagdje, veseli se, možda još manje nego drugdje; kada dojde doba večere, pije se, i jede možda više nego drugdje — čine se darovi, i . . . vidi nesreće, nikomu ne pada ni vlas iz glave; svi šćavrući živi i zdravi, osim onih, koji boluju od inficence.

Da dielo se darovi, ali kako. Ja sam mislila, da će to biti po običaju odmah za odmor, paće bojah se, da sam prekasno došla. Ali darova neima i neima. Kažu mi, da jih je negdje oko 2 ure po ponoći neki gospodin izgrnuo iz rukuh od-bora i bacio na tla. Bog zna koji je tomu razlog? Ili su prekasno ili prerano za Pazin bili na podjeljenje oni darovi. Bog zna je l' istina, da su vredili oba skupa cijela četiri furinta, i da jih je poslje drugi, treći dan očaj gospodin podpuno platilo, a ja sirota ostala praznih ruku!

A što je meni stalo, da se mnogi propatriši srdo na taj ples; meni je za me i za nekoga drugoga; jedne meno bez onoga silnoza dara!

Tješt ču se čitajuć talijanske naše novine, kako je ples bio sjajan, kako je na njem bilo preko 400 ljudi (jedna nulla više, ništa ne škodi!), kako su izgrnati darovi za preko 20 furinti, i tolike drug stvari; zaklopit ču čli i snivati ču koliko je u svem tom istine, i zapisati ču medju moje kretnice dane 12. januara 1890! Halb ima pravo!

Maskarica iz Trsta.

Broj 133. lista „Corriere di Gorizia“ od prošloga mjeseca oavrše se na promjenjenju nekoga našega svecenika i rodoljuba. Taj list, kojega ureduju jedna židovka, biti će većini čitaoca dične „Naše Sloze“ nepoznat, jer mu je leglo samo po ovedih gradovih, gdje židovi svoj znat najbolje tjerati mogu. Da pak i takav list donasa promjenjenje jednoga našega svecenika, kada bi to činio pristojno, to mu nebih mogao nijedan u grieh upisati; ali kada to čini na onakav upravo poganski način, scienim, da u tomu smradnom postupanju nebih mu smjeli niti njegovo židovske pristaje povladjivat, da što više, nebih se imali udostojiti niti primiti u ruke tako poganski list. Gornji broj toga lista donasa dakle promjenjenje jednoga našega vrloga svecenika iz Fontane kraj Poreča u Štunjan kraj grada Pule. Dopisnik je iz Pule, a podpisao se je — kao što to i često čini — pod anonimnim imenom „fra Galdino“. Taj bezimni puljski dopisnik riješe gorespomenutoga našega svecenika — kojega po imenu neimenuje — baš pronački, krateš ga kao „prete arribato“ itd. Ma bravo „fra Galdino“! Zar nisi barem napisao „cane arribato“? To bi barem najbolje odavalo fra-galdinskun, pasju sliku! Baš si po „pasju“ izgrnjo troju žuč u miljenici svojoj go-

ričkoj „Meduzi“ koja, čini se, da to je po sotoneku običnija! Ali barem: da si tom prigodom na svjetlo dao i svoje „fratarsko“ ime, koje, bi reč, korektnije bi glasilo „prete Galdino“; a moglo bi se, kako kažu, bez pogriješiti staviti i „mons... prete Galdino!“ Iz toga dubrovačkog „krvasa“ mogao bi se pak nadalje izći i kakvi „krnjelaki“ don... pa evo iz daleka cijenjenim čitateljima „Naše Sloge“ slika „bjesnoga“ krnjela pod „fratarskom“ krenom. Da Talijani mrze sve što nije talijansko, ili talijansko, to je gotova činjenica — pa skrivali se oni po „židovsku“ koliko jim drago, da jim kakav „bezazeleni“ u dušu nevidi; da se pak isti odvažuju i u javnih glasilih „gnjusno“ napadati i na muževе, koji jih kruba ne pitaju, to ipak nadmašuje sva kuba bez obrazu drzovitost. A što polučuju tim postupanjem naša častna talijanska gospoda makar bila od oltara? Tim stalno ajju urinuju i razlor i međ istom svečeničkom bradom — sve na škodu same crkve. Dosta je zavirit u gore napomeouti puljski dopis, pa će se svatko osvjedočiti, da talijanska strast ne poznaje granice, te udara na sve, što joj se sliče o nepokorava. Isti list, koj se inače uvijek laskavo izražuje o biskupu Flappu, ovaj put obraća njeg. presvjetošći... „Što to dakle znači?! „Naša Sloge“ je jur proreka „koješta“, a ja nenamjeravam to ovdje optovari; naglasti mi je pak osobito to, da zbog nekorektna postupanja nekotjih puglavara... mora vjera da trpi, mora crkva katolička da trpi, očemu smo ju imali prigode osvjedočiti se. o čemu će nas za stalno još bolje osvjedočiti nedakele budućnost. Zalostno doduše, ali se neda poreći gotova činjenica! To izvolite, velečenični g. uređniče, ako vam sa rači, dati na znanje cijenjenim čitateljima „Naše Sloge“; ako pak „fra Galdino“ — ili kako se inače zove — bude i nadalje gnjusno napadao na naše poštovane muževе, vjere mi naoštiti ću još bolje pero, samo ukro ni ustupite g. uređniče malo mjesta u dičnoj „Našoj Slozi“.)

Iz poručko-puljske biskupije. X.

Iz Rieke piše nam prijatelj 20. t. m. Za nas riečke Hrvate najljepša vijest je ta, da se ju ovih dana „Hrvatska čitaonica“ preselila u svoje nove prostorije. Kažem u „svoje“ jer se ju i ona do sada poturala po tudjih kućah neimajuć svojeg doma, no od sadn biti će svoja. u svojem m. Prostorije te su vam upravo divne i kao stvorene za našu čitaonicu. Velika ili plesna dvorana čini ti se da je vilin stan. Otkadn se prečulimo u svoje prostorije, polaze je naši sučlanovi mnogobrojnije nego ih prije te je sve nekako živahnije i oduševljenije pak se ufamo, da neće imati u budućn ni Vaš „Pepić“, šta prigovoriti. Povrh toga nadamo se, da će naša čitaonica biti pravim zastupni. om hrvatska na Rieci, da će se dignuti poput klisure u sred mora te prkositi na onom mjestu protivniku, gdje je nekoč vladala „Filarmonico-dramatica“, taj glavni stup ovdješnjeg talijanstva. Svaki Hrvat, i izvan Rieke, mora njoj iskreno želiti, da cvate i napreduje i da bude pravim ognjištem hrvatskoj duha i jezika na Rieci. Ovdje nesmiemo zaboraviti pako onih, koji su došli na vrlo sretno mjesto i oživotvorili ju t. j. oni, koji su kupili prekrasne prostorije za našu čitaonicu. Imena gg. R. L. Bačića, S. Kopačića, A. Pakurčića, Ružića, Vrančevića i drugih spominjati će riečki Hrvati i poslije njihove smrti, jer su ovi najviše tomu doprineli, da se banji „Hrvatska čitaonica“ na Rieci u svojih divnih prostorijah. Živili i ugledali se u njihovu poštivost i drugi mogućnici širom hrvatske domovine.

Iz Zagreba. (Konač). Kako svako godine, tako je naše narodno kazalište i ove proslavilo uspomena na rođendan našeg najvećeg pjesnika iz stare dobe, Ivana Fr. Grčevića (rod. 8. siječnja 1588, umro 1633.) predelavom njegove krasne drame: „Dubrava“.. Akoprem je komad zagrebačkom občinstvu već dobro poznat, to je ipak ono na 9. o. m. a posebno na 11. o. m. redom pohrlilo u hram naše „Rijeke“, da se nastiže iude živé naravke poezije, koja proviruje iz svakog rečka „Dubrave“. Kako je to cviet iz naše hrvatske književnosti, stvoren po jednom od naših najvećih pjesnika svih vjekova, mislim, da će ugoditi čitateljima „Naše Sloge“, ako jim o njemu malo podlje porazborim.

Sadržaj je po prilici ovaj: U Dubrovniku u vlasu je liepi običaj, da se svake godine na dan sv. Vlah a proslavi slobodu dubrovačke republike, te da je

tom zgodom vienča najljepša djevojka za najlijepšim momkom. U oči tog dana dođe u Dubrovnik starac iz mletačke Dalmacije te zaprosi starišine, da ga uzmu pod svoju zaštitu, što oni veledušno učine. U zadnje vrijeme počela se bila i u Dubrovniku širiti razkošnost i pohlepa za uzivanjem; tako se dogodi, da bude najljepša djevojka Dubrava k, izgrgnuta iz razgrlja svoj ljubavnika Miljenka, te prečuna gadnomu Grdanu, koji je bio sudce silnim noćem podmišio. Ali malo prije, nego je imalo doći do vjenčanja, učini bog ljubavi, Lero, silnih čudesa, te bude Dubravka po sveobćoj želji naroda dana opet Miljenku, u koji se uz veliku slavu i primanje darova božici slobode sdrži za uvijek sa svojom Dubravkom.... Nježni utisak proizveden krasnim, početnim stihovima: „Objavi, danice, jasni zrak objavi, — Čuj tihe vjetrice u ovoj Dubravi id, uobilji se prikazom starca ribara Dalmatina, koji sav izmučen, puni bjede i nevolje, uteče iz pandža mljetakog lava pod blago okrije dubrovačke slobode; ali ta ozbiljnost razvedri se brzo dočakom Miljenka gdje sav plamteć od ljubavi do Dubrave, najkrasnije izmedju pastirica, zaklinje se, da mora sknucati ili svoj život, ili život svog gadnog suparnika Grdana; a malo zatim dolazkom same Dubrave, gdje u društvu svojih drugarica, koje ju slave kao najljepšu medju avima, nariče za svojim zlatom, Miljenkom, ali uzalud! Ti nježno-ozbiljni prizori izmjene se, te eto na pozornici dviju satira, koji već svojim izvanjskim pobudn u občinstvu silan smiehi. Medju ostalimi prizori, kao natjecanje obliju satira u sviranju na diplah i na mješini, primi občinstvo posebno ono „veselo“ narodnog plesa „Kola“, koje se plesalo od sijaset satira i satirkinja radi veselja, što je Divjak našao svoju ljepšnu ljubovcu, tolikim uzhišom, da se moralo uz silno pljeskanje na sveobće zahtijevanje nepotvrdi. Krupu pako ciele predstave predstavja nam konač drame, kad Dubravka i Miljenko, svlađajući sve poteškoće, kroče grleć i milujuć se na čelu duge povorke svatova za svečeničkom u hram Lera, boga ljubavi, da ondje nadju svoju plaću za pretrpjele muke i da sjedine jednom svoja srca, koja se toli silno volih. Sa visokog mjesta blagoslovit svečenič mladence, a onda uz velebno pjevanje i veličanje zlatne slobode izpusti dvie ptice iz kletke na slobodu, i svi ostali pelazahu razne darove na žrtvenik Slobode. Krasni napjevi, izmamljeni po našem slavnom Zajcu pjevalačkom geniju našeg naroda, prodrihu ti, veličaju u dušu; svi prolazili ko munja cietim kietlom te sav raznježen mislio si, da vidiš zbilja pred sobom slobodne građane slobodnog Dubrovnik a, gdje ponešto sa svoje starodavne slobode slave svečanost sv. Vlah a, zaštitnika dubrovačke republike. Krasni stihovi:

„O liepa, o draga, o sladka slobodo, Dare, u kom sva blaga višnji nam bog je do, Uroče istini od naše sve slave, Uresu jedini od ove dubrave, Sva srebra, sva zlata, svi ljudski žirovi Nemogu bit' plati tvođ čistoj ljepoti!“

zaodjenuti zanosima zvukovima, bijahu zadnji, koji se razljegahu po dvoranu. Zastor padne, a silni slava-klici „Gandučić i živio-klici slobodi izprnješani burnim pljeskanjem orili se na dugo kazalištem. Milan.

Narodno gospodarstvo.

Zapiski.

glavne skupštine: „Gospodarske zadruge u Krku“ držane u Omišlju dne 30. decembra 1899.

(Dalje).

Nadalje je pokrajinsko gospodarsko vijeće na molbu odbora odaslalo zadruzi raznog povrtnog i livadnog sjemenja, koje je bilo podjeljeno članovom, koji se prijavili.

Kako se izvjestilo lanjske godine, višok c. kr. ministarstvo za poljodjelstvo bilo se izkazalo pripravna, da podade podporu, dvim trim mladim iz ovih strana, koji bi bili voljni pokadati gospodarski zavod u Gržu. Odbor uvazi razlika podnebnja i daljnju do Grža, a usljed toga poteškoću, da bi se koji mladić podao u one krajeve, zahvalio se ministarstvu na ponudi, a mjesto toga umolio, da na otoku nastoji gospodarski tečaj za hrvatskim naukovanim jezikom. Usljed te molbe visokog c. kr. ministarstvo odredilo, da pu-

tači učitelj poljodjelstva pohodi triput godišnje otok, sadržav se za mjesec dana, a ujedno mu dopisno na raspolaganje neku svotu novca, da dobavi orudje nužno kod predavanja. Iza toga bio putujući učitelj poljodjelstva g. Vjekoslav Čotić već dvaput na otoku, trseći se, da rieču: činom uputi naše gospodare navlastito u voćarstvu i vinogradarstvu. Njemu imamo zahvaliti, što se gdje gdje pojavila veće zanimanje za racionalnim gospodarstvom. Sredstvi koje mu je vlada stavila na raspolaganje nabavio je raznog vrtlarskog orudja, kojim je nešto obdario svoje najnamjernije slušaoc u pojedinih mjestih, a ostalo izručio zadruzi. Nadalje je isto tako nabavio za zadruhu raznog povrtnog sjemenja, divljaka, ciepora i 2000 loza „Rizling“ i „Modra Frankinja“, što je sve bilo podjeljeno medju članove, koji se prijavili. Dobavio je također i poklonio zadruzi 2 kropicilice proti milderu i nešto modre galice. Pokazao je u raznih mjestih uporabu tih kropicilica, te je takvih već više i od: azebnika dobavljeno. Napokon je njegovim posredovanjem dobavila vlada za zadruhu i jedno masliho groždja. Masliho je za ovu godinu prekasno stiglo, naime iza kako je trgatva bila već obavljena, te se nije moglo uporabiti.

Orom čemo prilikom iztaknuti, kako je ono buhačeva sjemenje, što no ga se lanjske godine dobavilo, sasvim izdalo plod, premda ga se je na više strana pokušalo. To se ima pripisati svakako eladoj vrsti sjemenja, jer se dokazalo, da pod našim podnebljem i na našem tlu buhač bi ipak izvrstno uprjeva. Tako ga goje u Krku odvjetnik dr. Bolmarčić, koji je besplatno ustupio zadruzi nešto sjemenja, u Vrbniku ga goji g. Anton Bagatella, a u Dobrinju g. Ivan Kremenič. Kod pohoda u Vrbnik putujući učitelj g. Čotić imao je prilike ogledati i buhačnjak g. Bagatelle, te je izvjestio vladu. Na to je vlada putem zadruge izkazala se pripravnom dobaviti buhačeva sjemenja za ovdješnje gospodare u 50% popusta na cieni, a ujedno ponudila g. Bagatelli u podporu, ako je voljan ustupiti sjemenja drugim i podučiti jih u gojenju. On je ponudu prihvatio, ali stavio preterane uvjete, te je vlada odustala. Medjutim tko želi buhačeva sjemenja u občeai 50% popust na cieni, nek se prijavu zadružnom odboru, koji će se pak obratiti vladi.

Drugi psstuh englezke pasmine, što no bio dobavljen za naš otok, zalibože nije stigao amo, jer se još uvijek nije našlo tko bi ga nastanio pod postavljenimi uvjeti.

Na molbu vrbničkog občinskog odbora zadruzi je odbor pribavio za onu občinu badava od vlade 4000 borica, kojimi je pak zasadila pusti neki predjel.

Na rane natjecanje za nagrade, raspisane po pokrajinskom gospodarskom vijeću, iz ovog se oteka nije nitko prijavio. Gospodarsko se vijeće pritužilo rad toga i upitalo zadruzi odbor za usrok. Odbor je bio mnijenja, da je svemu tomu krivo to, što se malo razilije dotičnih razgasa i što su ovi sastavljeni jedino u talijanskom jeziku, te usljed toga za veći dio pučanstva ovog otoka nerazumljivi. U tom smislu je odbor i odgovorio gospodarskom vijeću, te molio, da razglasi natjecanje u hrvatskom jeziku. Odrvatilo je gospodarsko vijeće, da se ne smatra uredom za prevadjanje u razne jezike. U svom odgovoru na to, naglasio je odbor, da ni zadruza sa svoje strane nije pozvana da prevadja spise, koji njoj dolaze od raznih strana, jer nema k tomu dovoljnih sredstava i jer to ne spada u njezin djelokrug, te usljed toga nek se gospodarsko vijeće pobrine, da dobije u svoj red ljudih vještih i hrvatskom jeziku, želili viditi dobrog uspjeha od svog rada.

Radi izkog uzroka, jer su neime bile dotične izkaznice tiskane jedino u talijanskom jeziku, odbor nije mogao pribaviti gospodarskom vijeću nekoje statističke podatke o ovogodišnjoj ljetini. Sa raznih strana bile su te izkaznice nepopunjene povraćene odboru uz molbu, da jih pošalje u hrvatskom jeziku. Odbor je na to preveo; na hrvatski jezik takvu jednu izkaznicu i poslao ju gospodarskom vijeću, umolviv ga, da ju dađe tiskati i nekoliko izmlika poslati amo. Ni tu se nije gospodarsko vijeće odazvalo odborovoj molbi; ali to je krivo što nije dobilo željene statističke podatke iz svih krajeva ovoga otoka.

Niti na nagradu u oranju nije se nitko natjecao iz otoka, ali zato se prijavila trojica iz Dobrinja, koji su bili voljni ići u Poreč, da se izvježbaju u oranju sa boljimi pljavovi. Gospodarsko se vijeće prijelo c. kr. ministarstvo odredilo, da pu-

ali radi kisovitog vremena nisu postigli svoje svrhe.

(Konač sledi.)

Pravila voćarske zadruge u Omišlju.

1. Zadaća voćarske zadruge u Omišlju jest, da unapreduje voćarstvo u obče, a napose, da usposobi zato svoje članove. To će postići radom članovah, novčanimi prinosi i ponkom.

2. Sjedište voćarske zadruge jest u Omišlju.

3. Članovi voćarske zadruge jesu izvršujući ili podupirajući. Izvršujući članovi mogu biti: a) djaci, koji su svršili opetovnicu; b) svi ostali mladići i muževi od 14 do 30 godina, koji se nalaze doma. Podupirajućim članom može biti tko se obveže plaćati godišnji prinos od 20 novčića.

4. Svaki izvršujući član dužan je: a) promicati u svojem okolišu voćarstvo uputom i dobrim primjerom; b) sabrati godimice 1/4 kilograma raznoga voćnoga sjemenja za cjepilnjak školski, slučajno zadruzi; c) slušati vodju i na njegovu odredbu, dolaziti u školski i zadružni vrt, kada to voćarski radovi zahtijevaju; d) imati svoje najpotrebitije orudje, kao lopatu, motiku i vrtni nož; e) oplemeniti godimice u svojem ili svojih roditelja zemljištu u omišaljskom okolišu 10 voćaka, s kojimi može raspolagati; f) nastati se za pokuu, kada i gdje zadružni vodja naloži.

5. Podupirajućim član nema drugu dužnosti do plaćanja godišnjeg prinosa.

6. Prava izvršujućih članovah jesu: a) biti dionikom svih protibaka, koji mogu nastati bilo radom i prinosi članova, bilo blagohotnom namjenom občine, korporacija ili pojedinaca;

b) služiti se voćarskim spisima i knjigami iz knjižnice „Gospodarske zadruge za krčki sudbeni kotar“;

c) pitati za svaju porabu od zadružnog cjepilnjaka mladih divljaka, ako jih ima raspoloživih, i ako to vodja shodnim pronadje;

d) biti nagrađen godišnjom nagradom u novcu ili u gospodarskom orudju, što bude opredjeljena za najnamjernije članove.

7. Prava podupirajućih članovah jesu ona navedene u točkah a) i b), članka 6. i pravo pitati za svoju porabu od zadružnog cjepilnjaka ne samo mladih divljaka, nego i mladih oplemenjenih voćaka, ako jih ima raspoloživih, i ako to vodja shodnim pronadje.

8. Voćarska zadruha potvrđena je u svemu gospodarskoj zadruzi za sudbeni kotar krčki, te upravni odbor drugo jest ujedno upravni odbor prve.

9. Za nadzor i vodjenje rada članova i za pobiranje novčanih prinosa, imenuje odbor od godine do godine jednog vodju. Ovaj se mora ravnati po naputkih, što jih bude od odbora primio od puta do puta, ili jednom za uvijek.

Čast vodje jest besplatna, ali troškovi učinjeni za zadruhu, biti će mu od iste naknadjeni.

10. Vodja će na zahtjev izvjestiti o radu voćarske zadruge i o novčanom stanju odbora, a ovaj će godimice podnesti potpunno izvješće na glavnu skupštinu gospodarske zadruge, koja će o njem odlučivati. Ovoj skupštini može prisustvovati svaki član voćarske zadruge i učiniti svoje pitanje izvješću o njezinom radu i novčanom stanju i staviti shodne predloge.

11. Upravni odbor riečiti će neprizvano društvene priepore članova voćarske zadruge, i u koliko nije ovdje što određeno, tlađati će se u svemu po pravilih gospodarske zadruge.

12. Voćarsku zadruhu zastupa predsjednik gospodarske, a kad on nemože predprijednik iste.

13. Voćarska zadruha prestane kad neima više od 8 izvršujućih članova i kad prestane gospodarska zadruha u Krku. U ovih slučajevih, ili kad bi drugdje bila ukinita, njezin imetak pripasti će omišaljskoj pučkoj učioni.

Lutrijski brojevi

Dne 18. janara.				
Reč	47	87	1	18
Grac	14	81	76	25
Temesvar	81	10	75	41

Dne 22. janara.

Brac	32	17	21	54
------	----	----	----	----

Listnica uredništva.

G. R. K. Rička. Hvala na pripisanom, koje čemo prihvatiti čin dodje na red. Zdravo!
G. R. V. Kastar. Isto vrijedi i za Vas. Živili!
Gg. dopisnikom iz Baške, Kanfanara itd. strpište se, doći će i na Vas red.

Listnica upravištva.

Primiti smo nadalje od 28. pr. mj.: B. A. Rička za 90 for. 5. Cafe Europa, Rička do 30. junija 89. for. 2.50. S. M. Rička za 90 for. 5. K. Z. Rička za 90 for. 5. S. A. Rička for. 10. T. A. Trst za 90 for. 5. T. L. Zagreb za 90 for. 5. F. Dr. A. Zagreb za 90 for. 5. D. br. E. Karlovac for. 2. T. V. Karlovac za 90 for. 5. F. S. Dubravčak za 90 for. 2. Cit. Ogulin do 30. junija 90 for. 5. C. J. Sušak for. 2. Cit. Omišalj za 90 for. 5. D. p. J. Valuo do 30. junija 90 for. 2.50. Z. F. Lindar za 90 for. 2. J. A. Sinj do 30. junija 89 for. 4. a za J. A. for. 1. G. I. Sinj for. 5. N. o. H. Pazin for. 3. O. p. A. Puntar za 89 for. 2.50. Z. M. Orlec za 89 for. 5. L. A. Pula za 89 i 90 for. 4. I. A. Ljubljana za 90 for. 5. a za prvi 3. for. 6. J. A. Dolina za 90 for. 5. B. I. ar. Martin do 1. aprila 90 for. 5. G. M. Hum for. 2. F. J. Šušnjević za 90 for. 5. S. V. Boljun for. 5. J. I. Fuškulin for 2 J. M. isto. 89. K. F. Pazin do 30. junija 90 for. 2.50. M. T. ar. Lovreč do 30. junija 90 for. 1. P. I. ar. Lovreč za 89 for. 2. M. D. Crikvenica za 90 for. 2. Pogl. grada Petrovaradin za 90 for. 5. V. M. Rakovica do 1. aprila 90 for. 1.25. G. p. N. Omišalj za 90 for. 5. D. A. Krt. for 1 R. I. Osijek za 90 for. 5. Cit. Meja, Hreljin for. 2. B. I. Dubravica for. 2. M. p. M. Beli do 30. junija 90 for. 2.50. K. p. I. do 30. junija 90 for. 2.50. J. M. Omišalj do 30. junija 90 for. 2.50. Glav. Kastav za 2 ist. za 90 for. 10. (stijedi).

Br. 3468.

Oglas natječaja.

U smislu pokrajinskog zdravstvenog zakona od 18. marca 1874 odvara se ovim natječaj na mjesto občinskoga liečnika u Pazinu.

Za ovo liečničko mjesto ustanovljena je godišnja plaća od for. 1200 iz občinske blagajne izplativa u mjesečnih predplatnih obrocima.

Liečnik će biti dužan liečiti besplatno siromašne bolesnike i voditi občinsko zdravstveno uređovanje. Za pohode bolesnih siromaka izvan Pazina pako, i za druga osobita občinska poslanstva nadoknadjivat će mu občina putne (vozne) troškove.

Nadalje će liečniku pripadati i zakonom ustanovljene pristojbe za izvršnje radnjah, koje mu bude država ili pokrajina povjeravala, n. pr. u slučajev pošasti, sudbenih komisijah i. dr.

Službena pogodba bit će sklopljena za tri godine, a zatim će ostajati saan. od godine do godine valjana sve dotle, dok se jedna ili druga stran tri mjeseca unapried neodreče.

Prošnje, obložene poveljom (diplomom) sveobćeg liečništva i svjedočbama dokazujućim poznavanje hrvatskog ili slovenskog i talijanskog jezika i Austrijsko državljanstvo, i drugim mužebitnim dokaznicami, imaju biti podnošene dopisanomu do konca mjeseca jenara 1890.

Glavarstvo občine Pazin
31. decembra 1889.

3-3 Glavar: J. Fabris v. r.

Marijacejske želodečne kapljice
i izvršno zdraviše pri vseh boleznih na želodcu.

Neprecenljive dobrote je posebno vpliv njihov pri netočnosti, slabosti želodca, ako z grla, smrdi, napenjanju, težtem pehanju, koliki, želodečnem kataru, gorčične (travni) pri preobilnej produkciji sline, razmučici, blavanju in gnojanju glavobolu, (ako je bol želodca) krč v želodcu, zabasani, preobilnosti jedi in pijat v želodcu.

Cena steklenici je z nakazom vred samo 40 nov. velika etekienica samo 70 nov. Glavni zalog ima lekarničar Karl Brandy, Kremstier, (Morarija).

Svarilo i Pristne Marijacejske želodečne kapljice ponarejujejo in posnemajo se mnogovrstno. V znamenju pristnosti mora biti zamotana vsaka steklenica v rdeč omot, previden z gornjo varnostno zazanko ter mora biti na vsakem priloženem poduku za uporabo razun tega opomnjeno, da je bil isti tlakus v tiskarni G. Gessak- i Kremstier (Kremstier). 17-13

Marijacejske pilule proti začepljenju.

Ove više godina sa najboljim uspjehom rabljene pilule proti začepljenju Hela patvore se mnogo. Neka se pazi dukle na gornju zaštitnu marku i na podpis liekarnika C. Brady, u Kremstieru. Ciena kutijici 20 kr. Zahoji za 6 kutija 1 for. Ako se novac unapried pošalje stoji jedan zaboj for. 1.20, dva zaboja for. 2.20.

Marijacejske želodečne kapljice niso tajno sredstvo. Deli, iz katerih obstoji, oznanjeni so na vsakoj steklenici priloženemu poduku za uporabo.

Prave marijacejske želodečne kapljice i marijacejske pilule proti začepljenju dobivaju se prave u:

u Trstu u Lekarnah: pl. Leitenburg all' Ecole trisante; de Leitenburg, Eduard alla Salute; A. Praxmayer al des Most; Pandini Pietro, alla Fontana imp-riale; Benedetto Saravali all' Amaroni Triotante; Antonio Satt'na, Batt. al Casello; Benedetto Vlah-Minasi, dvorska liekarna; dr. Vittorio Serravalle al Redentore (glavno skladišče); Biazoletto, al' orso nero. — U Sezani u lekarni Filipa Bitechela, kao što i u svih ostalih liekarnah.

Izdavatelj i odgovorni urednik M. Mandić.

Pašlja blago dobro spravljeno in pošilna prost!

Teodor Slabanja

srebrar v Gorici, ulica Morelli št. 17. priporoča se vljudno pri visoko čistiti duhovščini v napravu cerkvenih posod in orodja najnovješe oblike, kot: mastranc, kelihov itd. itd. po najnižji ceni. Stare reči popravi, ter jih v ogaji pozlati in posrebrni. Na blagovojno vprašanje radovoljno odgovarja. 21-4

Pašlja blago dobro spravljeno in pošilna prost!

KMETIJSKO BERILO
za nadaljevalne tečaje ljudskih sol in gospodarjem v pouk, dobiva se v tiskarni
DOLENC
Ulica Carintia broj 28.
po 40 kr, trdovoazan 60 kr.

Trgovcem

i prekupljačem divljadi!

Podpisani treba u svojem poslu razne divljadi kano srna, zecera, kljunača, orebica, male-nih i velikih fazana itd. itd., te pozivlje gospodu trgovce prekupljače i lovce, da mu blagovole poslati svoje cienike, il da mu dojava kakovu vrst divljadi, koliko je i pod koju cieniu megu mu kroz dulje vremena slati.

Ponude prima:

Volosko (Istra).

Rafe Kundić,

5-5

trgovac.

slaven.

Polak

Za vsako gospodnjo!

ktera želi dobro kavo pripraviti!

Pazite dobro na to, da so razširjeni zaboji & zavitki, koji niso pravi „**Franck**“ovi, ampak

goljufivo ponarejeni! —

Hočete li okusno pijačo in tečno kavo imeti, zahtevajte pravo „**Franck**“ovo kavo, kttera pa je le prava s temi registriranimi markami:

varstvena znamka, varstvena znamka, varstvena znamka.

D. 230 S. 9 HL

J. W. I

in s tim podpisom:

Heinrich Franck Söhne
Lin. Ludwigsburg.

Toraj: Brevidnost pri kupovanji!

Krivo je misliti, da se „dobra kava“ le iz samih kavinih zrne pripravlja, ne — kajti dober pristavek povikša kavino moč, njeno barvo in njen okus. —

To je resnično, prepričajte se blagovoljno z poskusom

prave **Franck**ove kave.

Za črno kavo: z 4 žlicami kavinih zrne - 1 žlica **Franck**ove kave.
„mlečno“ - 3 „ - 1 „ **Franck**ove

Tiskara Dolenc.